

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ**

Αθήνα 3-9-2004

Αριθ. Πρωτ.:2311 /Γνωμ.11

Προς

Την ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ – ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ 3^ο ΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΑΘΗΝΑ

Σε απάντηση του αριθ. πρωτ. 3012/1/3-α/9.6.2004 εγγράφου σας με το οποίο διατυπώνεται το ερώτημα «εάν κατά προσώπου που συλλαμβάνεται από την αστυνομία και κρατείται για ποινική υπόθεση, είτε στα πλαίσια του αυτοφώρου είτε προς εκτέλεση καταδιωκτικού εγγράφου, και εκκρεμεί παράλληλα και έγγραφο προσωπικής του κράτησης για χρέη προς το δημόσιο, δύναται κατά το χρόνο εξέλιξης της ποινικής διαδικασίας ή αστυνομική αρχή νόμιμα να απέχει από κάθε ενέργεια προς εκτέλεση της απόφασης προσωποκράτησης, και σε αρνητική περίπτωση πως θα τύχουν εφαρμογής διαρκούσης της ποινικής διαδικασίας οι σχετικές διατάξεις των άρθρων 237 και 243 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας » σας γνωρίζουμε τα εξής:

Από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 2 του Συντάγματος, 277 παρ. 1, 279 παρ. 1, 283 παρ. 2, 315 παρ. 3, 549 παρ. 1 Κ.Ποιν. Δικ. σε συνδ. προς άρθρο 123 παρ. 1 Π.Δ. 141/1991 προκύπτει ότι η

αστυνομική αρχή τον συλληφθέντα από αυτήν ως δράστη αυτοφώρου εγκλήματος (πλημμελήματος ή κακουργήματος) ή ως διωκόμενο με ένταλμα σύλληψης Ανακριτή ή με βούλευμα δικαστικού Συμβουλίου που διατάσσει την σύλληψη ή με καταδικαστική απόφαση ποινικού δικαστηρίου, οφείλει να οδηγή χωρίς αναβολή στον αρμόδιο Εισαγγελέα και ειδικά επί αυτοφώρου εγκλήματος ή συλληφθέντος με ένταλμα το αργότερο μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες από τη σύλληψη του και εάν η σύλληψη έγινε έξω από την έδρα του Εισαγγελέα στον απολύτως αναγκαίο χρόνο για τη μεταφορά του συλληφθέντος.

Επομένως εάν κατά του άνω συλληφθέντος εκκρεμεί επίσης στην αστυνομική αρχή προς εκτέλεση (κατ'άρθρο 237 παρ. 3 Κωδ. Διοικητικής Δικονομίας – ν. 2717/1999) απόφαση διοικητικού δικαστηρίου που διατάσσει την προσωπική του κράτηση για οφειλές του προς το δημόσιο, προέχει η εκτέλεση του κατ'αυτού εντάλματος σύλληψης ή βουλεύματος που διατάσσει σύλληψη ή καταδικαστικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου και η προσαγωγή τούτου (συλληφθέντος) στον αρμόδιο εισαγγελέα, από την εκτέλεση της ανωτέρω απόφασης του διοικητικού δικαστηρίου. Και τούτο διότι η τέλεση αξιόποινης πράξης είναι μεγαλύτερης απαξίας από την οφειλή χρηματικών ποσών στο δημόσιο. Είναι χαρακτηριστικό ότι κατά νόμο (άρ. 234 παρ. 2 Κωδ. Διοικ. Δικον.) για ορισμένες κατηγορίες προσώπων - οφειλετών χρεών προς το δημόσιο δεν διατάσσεται προσωπική κράτηση, και ότι, ακόμη, για ορισμένες κατά νόμο (άρθρ. 237 παρ. 4 εδαφ. α' β' Κωδ. Διοικ. Δικον.) ημέρες και ώρες δεν επιτρέπεται να γίνει σύλληψη σε εκτέλεση απόφασης διοικητικού δικαστηρίου που διατάσσει προσωπική κράτηση οφειλέτη του δημοσίου, ενώ αντίστοιχες

ευεργετικές για τον διωκόμενο διατάξεις δεν ισχύουν στην σύλληψη δράστου αυτοφώρου εγκλήματος ή στην εκτέλεση καταδικαστικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου ή εντάλματος σύλληψης που έχει εκδοθεί από τον Ανακριτή ή έχει διαταχθεί από δικαστικό Συμβούλιο ή ποινικό δικαστήριο.

Οίκοθεν νοείται ότι η άνω αστυνομική αρχή στην οποία εκκρεμεί παράλληλα προς εκτέλεση και απόφαση διοικητικού δικαστηρίου που διατάσσει την προσωπική κράτηση οφειλέτη χρεών προς το δημόσιο, δύναται να ζητά πληροφορίες από την αρμόδια Εισαγγελία περί της τύχης του υπό αστυνομικών οργάνων συλληφθέντος και προσαχθέντος στον Εισαγγελέα προσώπου (π.χ. περί του εάν περαιτέρω κρατείται και που) για τις δικές της περαιτέρω ενέργειες εάν αυτός αφεθεί ελεύθερος ή αποφυλακισθεί.

Επ' ευκαιρία σημειώνουμε ότι δεν είναι της αρμοδιότητας μας γνωμοδοτήσεις επί θεμάτων διοικητικής νομοθεσίας (βλεπ. Σχετ. άρθρ. 28 παρ. 1, 29 εδαφ. Θ' Κώδ. Οργανισμού Δικαστηρίων , ως τώρα ισχύει).

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Πέτρος Βέρροιος